

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **X.**, narozená dne X.
bytem X.
zastoupená advokátkou Mgr. Evou Holou, Ph.D.
sídlem Španělská 770/2, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2025, č. j.: OAM-1461/ZA-ZA12-P15-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 4. 7. 2025, č. j.: OAM-1461/ZA-ZA12-P15-2023, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 10 140 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám její zástupkyně.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2025, č. j.: OAM-1461/ZA-ZA12-P15-2023, jímž byla její žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle ust. § 10a odst. 1

písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a kterým bylo řízení zastaveno podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že v řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu vyjádřila své obavy z pronásledování v Čečensku kvůli X., kterou žalovaný zpochybnil a věnoval se údajným rozporům mezi jejím pohovorem a X. K druhé žádosti připojila videonahrávku, kterou neměla k dispozici v minulosti a na níž je zachycen X. během protestů proti válce v Čečensku. Odůvodnění rozhodnutí je částečně vnitřně rozporné, protože žalovaný označil žádost o mezinárodní ochranu za nepřípustnou, následně však některé z důkazů selektivně posoudil. Hodnocení videonahrávky je spekulativní a žalobkyně neměla prostor se k ní vyjádřit při pohovoru.
3. Žalobkyně dále upozornila na aktuální situaci v regionu po zahájení ruské invaze na Ukrajinu, na okolnost svého dlouhodobého pobytu v zahraničí a X. Žalovaný nedoplnil správní spis o navrhované zprávy o zemi původu, které by byly zaměřené na Čečensko. Podklad týkající se bezpečnostní situace v Rusku je strohý a nezabývá se územím Čečenska. Dokument zaměřený na situaci navrátilců rovněž nezmiňuje Čečence ani Čečensko. Podmínky na jeho území popisuje článek X., který žalobkyně předložila ve správním řízení. Žalovaný jej nechal přeložit, ale následně jej jako důkaz nepoužil. Žalobkyně odcestovala z Ruské federace X. a nemá X., proto se na ni úřady zaměří, přičemž přístup Kadyrovova režimu k navrátilcům ilustruje zmíněný článek. Další zpráva, kterou žalobkyně předložila, popisuje situaci v Čečensku, která nastala v důsledku ruské invaze na Ukrajinu. Žalobkyně již v minulosti čelila pronásledování.
4. Žalobkyně nemá na území Ruské federace X. Její návrat by byl spojen s hrozbou vážné újmy a vycestování by bylo v rozporu se zásadou non-refoulement. Žalovaný porušil ust. § 2 odst. 3 a 4, § 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Závěrem žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
5. Žalobkyně následně svoji žalobu doplnila o kopii předvolání na policii, X. Předvolání bylo zasláno X. Žalobkyně X. Podle Informace OAMP týkající se situace navrátilců jsou X. po návratu do vlasti důkladně kontrolovány.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření vzhledem k totožnosti azylových příběhů plně odkázal na své vyjádření X. V uvedeném vyjádření žalovaný konstatoval, že v řízení o opakované žádosti nebyly prokázány nové skutečnosti. Předložená videonahrávka neprokazuje změnu situace a žalovaný se jí podrobně věnoval na s. 11 a 12 napadeného rozhodnutí. Citace ze zpráv o zemi původu nemají s případem žalobkyně žádnou souvislost. Žalobkyně není politicky aktivní a případná mobilizace se jí netýká. X. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 27. 10. 2023 uvedla, že je státní příslušnicí Ruské federace, čečenské národnosti a dorozumí se rusky a čečensky. Jejím náboženským přesvědčením je islám. Nemá žádné

politické přesvědčení, nikdy nebyla politicky aktivní. Z vlasti vycestovala X., kde podala žádost o mezinárodní ochranu. Pro její řízení však byla příslušná Česká republika X. Žalobkyně vstoupila na území ČR dne X. Před odjezdem z Ruské federace na území EU nepobývala. Nyní požádala o mezinárodní ochranu podruhé. Je zdravá. Nikdy nebyla trestně stíhaná. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že X. Během prvního řízení o mezinárodní ochranu jí žalovaný nevěřil. Bojí se vrátit do vlasti, odjela X. Můžou ji zabít, aby X. Na internetu jsou videa, na kterých Kadyrov vyhrožuje všem navrátilcům. Lidé, kteří se vrátili, následně zmizeli. Situace se zhoršila po začátku války na Ukrajině.

8. Žalobkyně zaslala žalovanému písemné vyjádření ze dne 24. 10. 2023. V řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu byla zpochybňována X. Žalobkyně však před několika měsíci získala od X., videonahrávku zachycující politický mítink v Čečensku organizovaný zastánci čečenské autonomie. X., kterého lze ztotožnit díky fotografii na předloženém povolení k pobytu, pronesl politický projev. Žalobkyně dále nastínila aktuální vývoj v Ruské federaci s důrazem na Čečensko a předložila nové zprávy. Dále uvedla, že X.
9. Žalobkyně žalovanému předložila X., nepřeložený článek ze serveru X., nepřeložený článek ze serveru X. a článek ze serveru iRozhlas ze dne 29. 8. 2023. Žalovaný si přeložil článek z X.
10. Žalovaný do správního spisu zahrnul své rozhodnutí X., jímž nebyla žalobkyni udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu.
11. Ve správním spisu jsou zařazeny následující zprávy o zemi původu: Informace OAMP, Ruská federace, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: červenec 2024 ze dne 8. 7. 2024 a Informace OAMP, Ruská federace, Situace navrátilců do Ruské federace po krátkodobém či dlouhodobém pobytu v zahraničí, Zacházení ze strany státních úřadů a monitoring sociálních sítí ze dne 8. 7. 2024.
12. Žalobkyně zaslala žalovanému písemné vyjádření ze dne 10. 3. 2025. Navrhla provedení pohovoru, během kterého by se mohla vyjádřit k předložené videonahrávce a nesrovnalostem, které jí byly přičteny k tíži ve správním řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu. Namítla nedostatečnost opatřených zpráv o zemi původu a navrhla k doplnění následující tři zprávy a jednu webovou stránku: Freedom House, Svoboda ve světě 2024 – Rusko, Human Rights Watch, Výroční zpráva 2024 – Rusko (aktualizovaná v roce 2025), MZV USA, Výroční zpráva o stavu lidských práv v roce 2023 – Rusko, webová stránka Human Rights Watch nazvaná Russia – Events of 2023. Dále žalobkyně namítla, že Informace OAMP týkající se navrátilců se nevěnuje Čečencům a Čečensku. Odkázala na článek z X. Ve vlasti X., v zemi nezíská ochranu a zástupci režimu vystupují svévolně.
13. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí ze dne 4. 7. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

15. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.
16. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
17. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
18. K problematice opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu existuje bohatá judikatura. Lze upozornit např. na právní větu rozsudku NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j.: 9 Azs 5/2009-65: *„Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí“* (srov. např. usnesení NSS ze dne 29. 7. 2025, č. j.: 9 Azs 99/2025-26, či ze dne 29. 7. 2025, č. j.: 21 Azs 133/2025-31). Podle právní věty rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 6. 3. 2012, č. j.: 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS, *„Správní orgán je povinen v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zkoumat v souladu s § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Přípustnost opakované žádosti je tak třeba posuzovat z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení jak azylu, tak udělení doplňkové ochrany. Obsahuje-li opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti nebo zjištění, je správní orgán povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V opačném případě řízení o nepřipustné žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaví.“* Z uvedeného rozsudku rovněž plyne: *„Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany“* (srov. např. usnesení NSS ze dne 30. 10. 2025, č. j.: 9 Azs 154/2025-31, či ze dne 4. 9. 2025, č. j.: 8 Azs 112/2025-64).
19. Žalobkyně předložila žalovanému jako novou skutečnost videonahrávku, na které měl mít X. politický projev. Tvzení o politické aktivitě X. bylo v řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu shledáno jako nevěrohodné.

20. Součástí správního spisu však není videonahrávka na žádném nosiči, např. flash disku či CD. Odkaz v emailu, který právní zástupkyně žalobkyně zaslala žalovanému, již není funkční. I v případě, že by videonahrávka byla zařazena do správního spisu, žalovaný nezajistil úřední překlad jejího obsahu. Za popsaného stavu není možné jednoznačně určit, zda se jedná o novou skutečnost relevantní z hlediska zákona o azylu. Argumentace žalovaného je rovněž v jistých aspektech přinejmenším zavádějící. Ze skutečnosti, že videonahrávka byla pořízena neprofesionálním kameramanem pro soukromé účely a patrně nebyla zveřejněna v rámci televizního či jiného vysílání, nelze dovodit, že by zachycené osoby nemohly mít potíže s čečenskými orgány. Žalobkyně se videonahrávkou snažila prokázat, že byl X. politicky aktivní. Žalovaný dále argumentoval, že na videonahrávce nefigurují žádní policisté ani vojáci, což však soud nepovažuje za důležité, protože politická setkání se mohou odehrát i bez jejich přítomnosti. Soud nemůže přezkoumat ani podobu muže, kterého žalobkyně označila za X., protože žalovaný do správního spisu nezařadil žádný snímek z videonahrávky. Srovnání osoby podle fotografií, které X. (snímek z videonahrávky a fotografie z pobytového oprávnění), může být značně problematické, žalovaný se o to však měl alespoň pokusit a doložit svoji snahu ve správním spisu. Argumentace žalovaného, že dotýčný muž hovoří ke shromážděnému davu, není jeho součástí, nedrží žádný transparent a vyvolává dojem druhé strany demonstrace, která se snaží druhým osobám oponovat, je spekulativní. Demonstrace zpravidla probíhají tak, že řečníci jsou odděleni od demonstrujících, stojí proti nim a nedrží transparenty. Žalovaný současně nemohl dospět k závěru, že na videonahrávce není zachycena politická činnost, protože si projev nenechal přeložit. Soudu se současně nejeví jako nereálné, že X., mohou mít obavy z úniku informací. Přicházejí z nesvobodného státu, neznají zákony a jejich reálné uplatňování v nové zemi a mohli zažít pronásledování.
21. Žalovaný v dalším řízení zajistí, aby součástí správního spisu byl flash disk nebo CD s videonahrávkou a obstará si její překlad, jehož součástí bude tvrzený projev a případně i transparenty, pokud budou čitelné. Je možné, že z přeloženého projevu vyplyne i indicie o řečnickově totožnosti. Žalovaný také ve videonahrávce vyhledá snímek, který bude co nejlépe zachycovat řečníkův obličej, vytiskne jej a zařadí do správního spisu. Následně posoudí, zda se jedná o novou skutečnost, díky níž by mohla být opakovaná žádost přípustná.
22. Žalobkyně vyjádřila domněnku, že odůvodnění rozhodnutí je částečně vnitřně rozporné, protože žalovaný označil žádost o mezinárodní ochranu za nepřípustnou, následně však selektivně posoudil některé z důkazů. Soud navzdory výše uvedeným nedostatkům ohledně videonahrávky konstatuje, že v řízení o opakované žádosti žalovaný vždy musí posoudit, zda jsou nové skutečnosti dostatečné pro opětovné meritorní posouzení případu, proto se s nimi musí vypořádat, i když následně shledá žádost nepřípustnou.
23. V souladu s ust. § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu se pohovor v řízení o opakované žádosti neprovádí. Žalovaný se však s předloženou videonahrávkou vypořádal nepřezkoumatelným způsobem (resp. soud s ohledem na absenci nahrávky ve spisu nemůže závěry žalovaného přezkoumat), proto za současného skutkového stavu nelze dospět k jednoznačnému závěru, že pohovor nebyl nutný.
24. Žalobkyně dále namítala zhoršení situace v Čečensku po zahájení ruské invaze na Ukrajinu, na okolnost svého dlouhodobého pobytu v zahraničí a X. Žalovaný neprovedl navrhované zprávy o zemi původu, Informace OAMP o bezpečnostní situaci a o situaci navrátilců se nezabývají územím Čečenska. Nepoužil jako důkaz článek ze serveru X.

25. Žalobkyně v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že viděla videa, na kterých Ramzan Kadyrov vyhrožoval všem navrátilcům. Všichni navrátilci jsou pohřešováni, se začátkem války na Ukrajině se situace zhoršila a výhrůžky jsou častější. Žalovaný si přeložil článek X. Dále jsou součástí správního spisu Informace OAMP týkající se bezpečnostní a politické situace v Ruské federaci a situace navrátilců, ani jedna z nich však neobsahuje údaje o Čečensku. Právní zástupkyně žalobkyně navrhla v podání ze dne 10. 3. 2025 doplnění správního spisu o následující podklady: Freedom House, Svoboda ve světě 2024 – Rusko, Human Rights Watch, Výroční zpráva 2024 – Rusko (aktualizovaná v roce 2025), MZV USA, Výroční zpráva o stavu lidských práv v roce 2023 – Rusko, webová stránka Human Rights Watch nazvaná Russia – Events of 2023.
26. Žalovaný v napadeném rozhodnutí ke článkům předloženým žalobkyní uvedl, že se jí osobně netýkají, není v nich osobně zmíněna a popisují přístup Ramzana Kadyrova k navrátilcům, konkrétně k příslušníkům politické opozice, odpůrcům tamního režimu, osobám aktivním na sociálních sítích či novinářům. Žalobkyně nikdy neprojevovala politické názory. Žalovaný dále k námitce nedostatečných podkladů uvedl, že si opatřil aktuální informace o dění v Rusku vycházející z řady zdrojů, a proto odmítl zařadit navrhované zprávy do správního spisu z důvodu nadbytečnosti a ne hospodárnosti. Jednalo se o řízení o opakované žádosti, žalovaný již dříve obavy žalobkyně meritorně posoudil a uvedl, že nejsou nutné jakékoli spekulace o nutnosti revize původního rozhodnutí. Žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti, které by se měly přezkoumávat. Podle názoru žalovaného není účelem správního řízení ve věci mezinárodní ochrany obecně hodnotit situaci v zemi žadatelova původu a v případě jakýchkoli změn v zemi zahajovat a vést nové řízení a donekonečna posuzovat jeho další žádosti. V rámci správního řízení o opakované žádosti se posuzuje jen skutečnost, zda se změnila situace v zemi původu v souvislosti s osobou žadatele a důvody jeho žádosti, které by mohly mít vliv na změnu výroku rozhodnutí.
27. NSS v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j.: 3 Azs 6/2011 96, č. 2642/2012 Sb. NSS, uvedl: *„Přitom i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či zjištění pro udělení azylu ani doplňkové ochrany, nemůže být podle názoru rozšířeného senátu považována za žádost shodnou, a tudíž nepřípustnou, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“*
28. Žalovaný se přezkoumatelným způsobem nevypořádal s předloženou videonahrávkou (resp. závěry o nahrávce nemají podklad ve spisu), jak soud uvedl výše, proto nemohl s jistotou tvrdit, že žalobkyně nemůže být spojována s odpůrci režimu v Čečensku. Naprostá většina populace také není zmíněna v žádném novinovém či jiném článku, proto se soudu jeví jako přehnané, aby žadatelé o mezinárodní ochranu museli dokládat zprávy, ve kterých by byli osobně zmíněni. Článek X. naopak podporuje tvrzení žalobkyně z údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, že Ramzan Kadyrov vyhrožuje navrátilcům. Žalovaný také v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela opomenul námitku žalobkyně, že se Informace OAMP nezabývají Čečenskem. Soudu je z úřední činnosti známo, že žalovaný má k dispozici a pravidelně používá zprávy od Freedom House, Human Rights Watch či MZV USA, proto se nedomnívá, že by jejich zařazení do správního spisu mělo mít negativní vliv na rychlost či hospodárnost správního řízení. Tvrzení žalovaného, že není účelem správního řízení ve věci mezinárodní ochrany obecně hodnotit situaci v zemi

žadatelova původu, není správné. Žalovaný si v každém řízení opatřuje obecné zprávy o zemi původu, aby na jejich základě mohl posoudit žadatelův azylový příběh, resp. změnu situace. Chybné je i tvrzení, že účelem není v případě jakýchkoli změn v zemi zahajovat a vést nové řízení a donekonečna posuzovat jeho další žádosti. Řízení je zahajované na žádost, nikoli z moci úřední. Žalovaný je povinen v řízení o opakované žádosti posoudit, zda se zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a zda by případná změna mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

29. Žalovaný nevysvětlil, z jakého důvodu nezařadil do správního spisu zprávy o zemi původu, které by se věnovaly přímo Čečensku, ačkoli žalobkyně své obavy opakovala. Článek X. obsahuje řadu problematických aspektů a vybízí k doplnění skutkového stavu. Na základě správního spisu není možné s určitostí uvést, zda se situace v Čečensku změnila natolik, aby bylo možné meritorně posoudit opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. I pokud by se vzala v úvahu možnost vnitřního přesídlení v rámci Ruské federace, o níž žalovaný neuvažoval, bylo by nutné posoudit tuto otázku s ohledem na žalobkyninu čečenskou národnost a X. Žalovaný v dalším řízení doplní správní spis o zprávy o zemi původu, které se budou zabývat situací v Čečensku a vezme v úvahu, že žalobkyně X. a že dlouhodobě pobývá v zahraničí.
30. Vzhledem k výše uvedeným nedostatkům, konkrétně kvůli nepřezkoumatelnosti hodnocení videonahrávky a nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu, nelze posoudit, zda by mohlo hrozit porušení zásady non-refoulement, a tím pádem ani existence potřeby nového meritorního posouzení opakované azylové žádosti.
31. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 2. 2024, č. j.: 34 Az 38/2023-27, na který upozorňovala žalobkyně, není příléhavý, protože žalobkyně nevyslovila obavy z narukování do ruské armády.
32. X.
33. Soud nenařizoval jednání k provedení nových důkazů, protože kvůli výše uvedeným vadám musel přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. Doplněním skutkového stavu se bude zabývat žalovaný v dalším řízení.
34. Žalovaný se přezkoumatelným způsobem vypořádá s videonahrávkou, kterou žalobkyně předložila, a doplní potřebné zprávy o zemi původu s důrazem na situaci Čečenska, případně Čečenců v rámci Ruské federace. Následně posoudí, zda je opakovaná žádost o mezinárodní ochranu přípustná. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je správní orgán vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobkyní v daném řízení představují náklady právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby (§ 7, § 9 odst. 5, § 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu) v částce 4 620 Kč za jeden úkon, celkem 9 240 Kč a v náhradě hotových výdajů v částce 450 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Zástupkyně žalobkyně není plátkyní DPH. Celková výše nákladů řízení tedy činí 10 140 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 25. listopadu 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce